

[Jørgen Jørgensen.]

havde fremført et særligt Ønske om at faa en kvindelig Præst. Inden for den kristne Menighed har det ikke været et almindeligt Synspunkt, at det var Flertallet, der var det afgørende. Det var andre Ting, man lagde mere Vægt paa, og det har undertiden i Kirkens Historie vist sig, at det var de smaa Menigheder, de smaa Menighedskredse, der havde det rigeste kirkelige Liv og dem, der banede Vej frem, hvor Kirken, den samlede Kirke som Organisation, stod imod.

Naar det ærede Medlem siger, at Kirken ikke ønsker dette Forslag, saa ved jeg ikke, hvem der har givet det ærede Medlem Mandat til at tale paa Kirkens Vegne. Jeg synes ærlig talt, det er noget anmassende for et enkelt Medlem af dette Ting at staa op og tale om, hvad Kirken ønsker. Det ærede Medlem kunde højst sige, at den kirkelige Retning, han tilhører, ønsker det ikke, og saa vilde det ærede Medlem endda ikke helt følge Sandheden, men det ærede Medlem kunde maaske have sagt noget lignende; men han kan i hvert Fald ikke komme og repræsentere Kirken i Danmark med dette Synspunkt. Jeg tror derfor, vi maa tage det Standpunkt, hver især af os, som vi finder rigtigt og forsvarligt, og ikke give os ud for, at vi repræsenterer Kirken i højere eller i mindre Grad, og hvis vi skal vente med at tage Standpunkt, indtil et Organ, der repræsenterer Kirken bedre end Rigsdagen, er skabt, saa tror jeg, at Spørgsmaalet vil blive skubbet meget længe ud.

Til det ærede Medlem Hr. Hvidberg vil jeg gerne sige, at jeg havde Grund til at være forbavset over det ærede Medlems Standpunkt. De Synspunkter, det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for, overraskede mig ikke. De stemte nemlig ganske nøje med, hvad jeg føler mig sikker paa er det ærede Medlems inderste Mening, og de svarede paa de allerfleste Punkter til, hvad jeg selv mener. Derfor har jeg glædet mig over at høre dem. Men det ærede Medlem drog ikke Konsekvensen af sine egne Synspunkter; det ærede Medlem drog Konsekvensen af et andet Synspunkt, som er stik imod hans. Det var derfor hans Standpunkt overraskede mig og bedrøvede mig. Jeg haaber imidlertid, at vi under Sagens videre Gang skal finde det ærede Medlem paa det Standpunkt, som er hans egentlige, og som stemmer nøje med Ønsket om at give den Mulighed for Kvinder til at blive Præster, som Forslagene her aabner Adgang til.

Paul Holt: Det forekommer mig højst ejendommeligt, at man stadig i denne

Diskussion møder det Argument til Fordel for Kvinders Ansættelse som Præster, at man bruger Kvinder til mangt og meget inden for Kirken. Fordi man bruger Kvinder til Missionærer, til Sekretærer, til Søndags-skolelærere og andet lignende, behøver man dog ikke deraf at drage den Slutning, at de skal være Præster. Det forekommer ogsaa mig — saaledes som det er fremhævet af min Kammerat fra Gruppen, det ærede Medlem Hr. Stærmose —, at Afgørelsen i Tilfældet Ruth Vermehren er uheldig; ganske vist mener vi det ud fra helt forskellige Synspunkter. Jeg mener, at Afgørelsen ikke burde være truffet paa den Maade, idet dette Arbejde kunde være gjort, uden at vedkommende fik en præstelig Stilling. Altsaa man kan særdeles vel anvende Kvinder til mangt og meget inden for Kirken, uden at man derfor behøver at gøre dem til Præster. Vi staar her over for noget ejendommeligt, noget særligt, Problemer, som man kun kan leve sig ind i, hvis man ser dem indefra, fra et kirkeligt Synspunkt.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg rettede til den højtærede Minister vedrørende Biskoppernes Stilling, har jeg ikke faaet noget Svar. Jeg ved ikke, om den højtærede Minister gemmer det til en senere Lejlighed; det har jeg ikke noget imod. Men jeg vil sætte Pris paa, at der kommer et Svar paa dette Spørgsmaal.

De Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Hvidberg kom med, var jo ikke særlig elskværdige over for mig, og det havde jeg heller ikke fortjent, for naar man udtaler sig saa klart og tydeligt og paa en saa direkte Maade, som jeg har gjort, er jeg fuldstændig klar over, at man ikke altid faar et elskværdigt Svar. Men jeg maa dog alligevel tilbagevise Paastanden om, at jeg skulde have optraadt illoyalt med det, jeg her har bragt frem, som om det, jeg har sagt, kun kunde have til Hensigt at stemple det ærede Medlem Hr. Hvidberg i visse Kredse. Jeg maa bedrøve det ærede Medlem med, at saa stor Betydning tillægger jeg ikke det ærede Medlem, at jeg vilde mene, det skulde have en særlig Betydning at stemple ham over for visse Kredse i det danske Folk. Nej, det er ikke det. Det, der har været Hensigten, det, jeg har villet gøre, var at trække noget ganske klart og tydeligt op, nemlig Spørgsmaalet om, hvorledes vi staar over for den hellige Skrift, og der bliver vi ikke enige. Der er andre Punkter, væsentlige Punkter, vi kan være særdeles enige om, men her er altsaa et Punkt, vi ikke kan blive enige om, nemlig dette at bortradere Paulus fra 1ste Korintherbrev, 14de Kapi-